

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 5 mk. Prenumerata kwartalna 50 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 20 mk. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64.

TREŚĆ: **Podatki bezpośrednie: 641.** Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 6 listopada 1920 r. celem wykonania ustawy z d. 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym. **642.** Instrukcja Ministra Skarbu z d. 8 listopada 1920 r. celem wykonania postanowień art. 45—49, 89—92, 94, 96, 99 i 103—10. ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym z d. 16 VII 1920 r.

Podatki bezpośrednie.

641.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1920 r., celem wykonania postanowień art. art. 45—48 i 89—92 ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym z dnia 16 lipca 1920 r. *) (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550).

W celu wykonania postanowień zawartych w powyżej wymienionych artykułach ustawy, zarządza się na zasadzie art. art. 166 i 168 ustawy, co następuje:

Czynności wstępne do wymiaru.

§ 1.

W miejscowościach, które określi i w terminie, który wyznaczy w publicznym obwieszczeniu właściwa Izba skarbową, względnie Urząd skarbowy, każdy, kto zajmuje mieszkanie (lokator), jest obowiązany dostarczyć właścicielowi domów lub ich zastępcom (dzierżawcom domów, lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, według wzoru wydanego przez władzę skarbową wykazu osób, zamieszkałych w dniu 1 listopada 1920 r. w jego mieszkaniu i mających samoistny dochód bez względu na to, w jakiej wysokości te osoby otrzymują dochód.

§ 2.

W wykazach, wymaganych przepisami § 1, należy umieścić tylko osoby, zamieszkałe w mieszkaniach w dniu 1 listopada 1920 r.

Wykazy winny zatem obejmować posiadaczy mieszkań, członków ich rodzin, mających samoistny dochód, oraz osoby, które, znajdując się w stosunku służbowym do posiadaczy mieszkań, u nich zamieszkują, jak np. guwernatki, bony, sekretarze osobiści, subjekci, służba domowa (kucharki, lokaje) i t. p., wreszcie sublokatorów, odnajmujących pokoje lub część mieszkania.

Do wykazów winny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 1 listopada 1920 r., lecz zatrzymały pomieszczenia do dalszego swego użytku.

Do liczby zamieszkałych nie należą osoby przypadkowo w tym terminie przebywające, a mające miejsce zamieszkania w innych miejscowościach, oraz osoby odnajmujące pomieszczenia nie w celu zamieszkania, lecz dla spełniania czynności służbowych lub zawodowych (np. pomieszczenia wynajęte przez lekarzy, adwokatów, agentów handlowych i t. p. dla przyjęć chorych, klientów, interesantów).

§ 3.

Utrzymujący hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, gospody, domy zajezdne, oraz inne zakłady, przeznaczone do wynajęcia pomieszczeń na zamieszkanie, jak zakłady lecznicze, sanatorja i t. p., wciągają do wykazów tylko te zamieszkałe w ich zakładach osoby, które, odnajmując pomieszczenia na miesiąc lub chociażby na doby, zamieszkują dłużej, jak dwa miesiące. Wymienione osoby włącza się do wykazów również i w tym wypadku, gdy były nieobecne w dniu 1 listopada 1920 r., lecz odnajęte pomieszczenia zatrzymały nadal dla siebie.

§ 4.

W terminie wyznaczonym przez właściwą władzę skarbową, posiadacze mieszkań składają wykazy, wymienione w § 1, właścicielom domów, dzierżawcom lub ich zastępcom, od których otrzymują potwierdzenie odbioru.

§ 5.

W tych samych miejscowościach i w tym samym terminie, które w myśl § 1 wyznaczy w obwieszczeniu właściwa władza skarbową, zarówno zajmujące (lokatorzy), jak i odnajmujące (sublokatorzy) mieszkania głowy rodziny, obowiązane do opłaty podatku dochodowego, winny złożyć właścicielom domów, dzierżawcom lub ich zastępcom, albo właściwej władzy skarbowej, za potwierdzeniem odbioru, na urzędowym formularzu, wykaz wszystkich będących w

*) Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 34 z d. 22/IX 1920 r., poz. 489.

dniu 1 listopada 1920 r. na ich utrzymaniu członków rodziny, bez względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tych członków.

Wykazy te można przesłać do władzy skarbowej również pocztą.

§ 6.

Właściciele domów, w których znajduje się kilka, albo i więcej mieszkań, układają otrzymane wykazy, albo w porządku kolejnym według numerów mieszkań, o ile mieszkania w ich domach są ponumerowane, albo w porządku alfabetycznym, według nazwisk osób obowiązyanych do złożenia wykazów, o ile mieszkania nie posiadają numerów, a to co do każdej posiadłości domowej oddzielnie.

Do ułożonych w ten sposób wykazów właściciele domów (względnie ich zastępcy, lub dzierżawcy), o ile zajmują pomieszczenia we własnym domu, dołączają wykaz zamieszkałych w ich mieszkaniu osób, a o ile zarazem stanowią głowy rodziny, dołączają również i wykaz będących na ich utrzymaniu członków rodziny, poczem, w terminie przez władzę wyznaczonym, składają wykazy, za potwierdzeniem odbioru, do właściwego Urzędu skarbowego.

Właściciele domów (dzierżawcy lub zastępcy), mogą przysłać wykazy do Urzędu skarbowego również za pośrednictwem poczty.

§ 7.

Równocześnie z wykazami, złożonymi przez lokatorów, oraz przez głowy rodziny, właściciele domów lub posiadłości budynkowych (dzierżawcy lub zastępcy) są obowiązani dostarczyć właściwej władzy skarbowej, na urzędowym formularzu, imienne listy osób, które w dniu 1 listopada 1920 r. zajmowały w ich posiadłościach budynkowych mieszkania lub pomieszczenia, przeznaczone dla zakładów handlowych lub przemysłowych np. sklepy, fabryki, warsztaty, składy, spichlerze, stajnie, garaże i t. p., z oznaczeniem rocznej wysokości umówionej ceny najmu za wynajęte mieszkania lub pomieszczenia, względnie wartości czynszowej mieszkania lub pomieszczenia, oddanego do bezpłatnego użytku albo zajętego przez samego właściciela domu albo posiadłości budynkowej.

§ 8.

Wszystkie władze i urzędy państwowe, związki komunalne, instytucje publiczne i prywatne, wszelkiego rodzaju towarzystwa, stowarzyszenia i spółki, właściciele lub dzierżawcy zakładów handlowych i przemysłowych i innych przedsiębiorstw, przynoszących dochód, jak również właściciele lub dzierżawcy nieruchomości, — wogóle wszyscy służbodawcy — są obowiązani, w terminie wyszczególnionym w publicznym obwieszczeniu władzy skarbowej (§ 1), złożyć właściwemu Urzędowi skarbowym wykazy tych osób, które w ciągu minionego 1919 roku otrzymały od nich uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub naturze, w wysokości, przekraczającej 2.500 mk., i w dniu 1 stycznia 1920 r. miały miejsce zamieszkania na obszarze b. dzielnicy ros.

Nadto w tym samym terminie winny być złożone wykazy osób, zamieszkałych w dniu 1 stycznia 1920 r. poza obszarem Rzeczypospolitej, o ile te osoby w ciągu 1919 roku pobrały tantjemy, lub z fundu-

szów Państwa, związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszy publicznych otrzymały płacę albo emerytury.

Formularze wykazów osób obu powyższych kategorii będą wydane przez władzę skarbową.

§ 9.

Oдноśnie do osób otrzymujących uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub naturze, należy dla każdej osoby sporządzić oddzielny wykaz według stanu w dniu 1 stycznia 1920 r.

Uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia podaje się w tej kwocie, jaka przypadła do wypłaty w ciągu ubiegłego 1919 r. Oprócz wynagrodzenia w pieniądzu, w wykazach uwidacznia się również i wszelkie korzyści, otrzymane w naturze, np. w formie bezpłatnego mieszkania, opału, oświetlenia, produktów (ordynarja) i t. p., wyrażając je w wartościach pieniężnych według przeciętnych cen miejscowych.

Wreszcie wykaz winien obejmować wszystkie ustawowo dopuszczalne potrącenia.

§ 10.

Wykazy osób, otrzymujących uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia, winny być dostarczane temu Urzędowi skarbowemu, w okręgu którego te osoby w dniu 1 stycznia 1920 roku miały miejsce zamieszkania, albo, w braku tegoż, miejsce pobytu.

Wykazy osób, wymienionych w części 2, § 8 niniejszego rozporządzenia, należy składać do tego Urzędu skarbowego, w okręgu którego znajdują się władze, urzędy, instytucje i towarzystwa, albo zamieszkuje osoby, dokonywujące wypłaty.

§ 11.

Z początkiem następnego miesiąca po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, aż do otrzymania od władzy skarbowej pierwszego uwiadomienia o wymiarze podatku dochodowego, wymienione w art. 48 ustawy, osoby fizyczne i prawne, wypłacające swoim pracownikom, zamieszkałym na obszarze b. dzielnicy ros., stałe z góry ustanowione lub przynajmniej na miesiąc umówione uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub naturze, które wynikają ze stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy, łącznie ze wszystkimi dodatkami, oraz tantjemy (art. 18 ustawy), są obowiązane obliczać i potrącać z tych wynagrodzeń odpowiednią kwotę podatku dochodowego, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania całorocznego podatku.

Te instytucje lub przedsiębiorstwa (art. 48 ustawy), które wypłacają swoim pracownikom, zamieszkałym poza obszarem Rzeczypospolitej, tantjemy (art. 18 ustawy), albo z funduszy Państwa, związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszy publicznych płacę lub emerytury, są również obowiązane potrącić podatek, przypadający od tych wynagrodzeń, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania całorocznego podatku.

Jeżeliby wynagrodzenie nie było umówione przynajmniej na miesiąc, lecz stosunek służbowy lub najmu pracy trwa już cały miesiąc, wówczas należy potrącić podatek również od wynagrodzeń, wypła-

nych dziennie tygodniowo lub w innych odstępach czasu, mniejszych od miesiąca.

§ 12.

Potrącona kwota ma wynosić taką część podatku, za jaką część roku należy się wypłacone wynagrodzenie.

Wysokość podatku, na poczet którego winno być dokonane potrącenie, określa się według skali art. 23 ustawy od wynagrodzenia na cały rok obliczonego, w przypuszczeniu, że wynagrodzenie to jest jedynym dochodem podatnika.

Przy obliczaniu przyjmuje się dochód z tantjem (art. 18 ustawy) w pełnej sumie, dochód zaś z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę tylko w 7/10 częściach.

§ 13.

Obowiązek potrącenia rozpoczyna się dopiero wówczas, gdy obliczony w powyższy sposób dochód pracownika przewyższa minimum egzystencji, ustanowione dla tej miejscowości, w której pracownik zamieszkuje. Jeżeli otrzymujący wynagrodzenie ma ją miejsce zamieszkania poza obszarem Rzeczypospolitej, wówczas minimum egzystencji określa się według tej miejscowości, w której znajdują się władze, urzędy, instytucje i towarzystwa, albo zamieszkuje osoby, dokonywujące, względnie zarządzające wypłatę. Tego rodzaju obliczenie wysokości podatku, przypadającego od przypuszczalnego dochodu rocznego danego pracownika, uskutecznia się tylko raz na rok, przed pierwszym potrąceniem na podstawie wysokości poborów w chwili obliczenia i służy do dalszych potrąceń przy wypłatach w ciągu tego samego roku podatkowego.

Po otrzymaniu od władzy skarbowej uwiadomienia o wymiarze, następuje wyrównanie podatku, dalsze zaś potrącenia uskutecznia się według wysokości podatku, wymierzonego za rok poprzedni.

W przedmocie potrąceń podatku z uposażeń służbowych z wszelkiego rodzaju wynagrodzeń i emerytur, wypłacanych ze Skarbu Państwa wojskowym, urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym, tudzież z takichże zaopatrzeń dla pozostałych po nich członków rodziny, nastąpi oddzielne zarządzenie.

§ 14.

Oprócz potrąceń, określonych w § 11—13 przedsiębiorstwa względnie instytucje, wypłacające wynagrodzenia procentowe (tantjemy) w wysokości ponad 10.000 marek (art. 18 i 24 ustawy) osobom, należącym do składu zarządu, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych, lecz nie pełniącym stałych funkcji w bezpośrednim zarządzie tych przedsiębiorstw lub instytucji, są obowiązane potrącać specjalny podatek od tego rodzaju tantjem.

Wysokość specjalnego podatku od dochodu z wynagrodzeń procentowych (tantjem), oblicza się według art. 23 ustawy i wynosi 50% podatku, jaki według tego artykułu przypada od dochodu osób fizycznych.

Specjalny podatek od tantjem należy potrącać przy wypłacie każdej tantjemy, przyznanej w sumie ponad 10.000 mk., osobom, wymienionym w pierwszej części niniejszego paragrafu.

§ 15.

Potrącenia, przepisane w §§ 11 do 14 winny być uskuteczniane w tych samych terminach i w tych samych ratach, w jakich następuje wypłata wynagrodzeń stałych i procentowych (tantjem). Kwoty, potrącone w ciągu miesiąca, należy, najpóźniej siódmego dnia po upływie tego miesiąca, wpłacić do właściwej kasy państwowej, a to odnośnie do potrąconego podatku specjalnego od tantjem za złożeniem deklaracji tudzież wykazu na odpowiednich formularzach, wydanych przez władzę skarbową.

§ 16.

Osoby fizyczne i prawne, obowiązane w myśl §§ 11 do 14 do potrącenia podatku, ponoszą odpowiedzialność za prawidłowe uskutecznienie potrąceń, jakoteż za uiszczenie potrąconych kwot we właściwym terminie. W razie zwłoki w uiszczeniu potrąconych od tych osób kwot ściągają się odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie. Miesiąc zaczęty liczy się za cały.

§ 17.

Wzory, wymienione w niniejszym rozporządzeniu, są umieszczone w Instrukcji Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1920 r.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. Ustaw Nr. 115 z dn. 20/XII 1920 r., poz. 765).

642.

INSTRUKCJA

Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1920 r. celem wykonania postanowień art. 45—49, 89, 90, 91, 92, 94, 96, 99, 103, 104, 105 ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym z dnia 16 lipca 1920 r. *) (Dz. U. Nr. 82, poz. 550).

W celu wykonania postanowień zawartych w powyżej wymienionych artykułach, zarządza się, na zasadzie art. 106 i 108 powołanej ustawy, co następuje:

Czynności wstępne do wymiaru.

§ 1.

Izby skarbowe, na wnioski urzędów skarbowych, określają, w jakich miejscowościach na rok podatkowy 1920 osoby, wymienione w art. 45, 46 i 47 ustawy są obowiązane składać wykazy tymi artykułami wymagane.

Powyższe wnioski winny być przedstawione bezzwłocznie po ogłoszeniu niniejszej instrukcji i co do każdej projektowanej miejscowości poparte danymi wykazującymi:

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu, Nr. 34 z dnia 22/IX 1920 r., poz. 430.

- 1) nazwę miejscowości;
- 2) ilość mieszkańców;
- 3) ilość zakładów handlowych i przemysłowych;
- 4) ilość zabudowanych posiadłości nieruchomości z podaniem osobno ilości posiadłości całkowicie lub częściowo za czynszem odnajmowanych;
- 5) ilość posiadaczy mieszkań, zamieszkałych we własnych domach;
- 6) ilość posiadaczy mieszkań, zamieszkałych w cudzych domach, oraz w przybliżeniu;
- 7) ilość osób, stanowiących głowy rodziny i
- 8) ilość osób, otrzymujących uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze.

§ 2.

We wnioskach, przedstawianych w myśl § 1, należy uwzględnić w pierwszym rzędzie miejscowości, w których pobiera się podatek mieszkaniowy, następnie miejscowości o znaczniejszej ilości mieszkańców, oraz skupienia ludności o wybitniejszym charakterze handlowym lub przemysłowym, wreszcie miejscowości ze znacznieszą stosunkowo liczbą odnajmowanych za czynszem mieszkań i pomieszczeń.

§ 3.

Po określeniu miejscowości w trybie, wskazanym w §§ 1 i 2, Izby skarbowe zamawiają natychmiast w Wydziale Gospodarczym Ministerstwa Skarbu potrzebną ilość formularzy, wedle wzorów 1 do 12, kierując się przy obliczaniu tej ilości danymi, zawartymi we wnioskach Urzędów skarbowych.

§ 4.

Bezwzględnie po otrzymaniu potrzebnych formularzy w okręgach m. stoł. Warszawy i m. Łodzi — Izby skarbowe, a w innych okręgach — Urzędy skarbowe, rozsyłają w odpowiedniej ilości formularze wzorów 1—5, oraz 12, stosownie do ich przeznaczenia odnośnym osobom, władzom, urzędom, instytucjom i przedsiębiorstwom.

Formularze wzoru Nr. 1 i 2 rozsyła się właścicielom względnie dzierżawcom lub rządcom domów dla doręczenia lokatorom i głowom rodziny, formularze zaś wzoru Nr. 12 kasom państwowym, celem wydawania tychże zgłaszającym się służbodawcom.

§ 5.

O miejscowościach, określonych w myśl § 1, i o rozesłaniu formularzy — Izby skarbowe w okręgach m. st. Warszawy i m. Łodzi, a w innych okręgach — Urzędy skarbowe podają do ogólnej wiadomości publicznem obwieszczeniem (wzór Nr. 6 i 7), wydrukowanem w miejscowych pismach oraz rozklejonym w odnośnych miejscowościach na słupach, naróznikach i innych widocznych miejscach, i tem samem obwieszczeniem wzywają lokatorów, głowy rodziny, właścicieli domów, władze, urzędy, instytucje publiczne i prywatne, towarzystwa, przedsiębiorstwa oraz wszelkiego rodzaju pracodawców do składania we właściwym Urzędzie skarbowym wymaganych wykazów w terminie dwutygodniowym od daty obwieszczenia.

W obwieszczeniach tych należy zwrócić uwagę na skutki prawne z powodu niezłożenia wykazów

i zarazem zaznaczyć, że interesowane osoby winny same zatroszczyć się o odbiór formularzy, które w razie potrzeby, mogą być otrzymane bezpłatnie we właściwych Urzędach skarbowych, Kasach państwowych i innych wyznaczonych w obwieszczeniu miejscach.

§ 6.

W miejscowościach, które określi i w terminie, który wyznaczy właściwa Izba skarbowa względnie Urząd skarbowy, każdy, kto zajmuje mieszkanie (lokator), jest obowiązany dostarczyć właścicielom domów lub ich zastępcom (dzierżawcom lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, według załączonego wzoru Nr. 1, wykazy osób, zamieszkałych w dniu 1 listopada 1920 r. w jego mieszkaniu i mających samoistny dochód bez względu na to, w jakiej wysokości te osoby otrzymują dochód.

§ 7.

W wykazach, wymaganych przepisami § 6, należy umieścić tylko osoby, zamieszkałe w mieszkaniach w dniu 1 listopada 1920 r.

Wykazy winny zatem obejmować posiadaczy mieszkań, członków ich rodzin, mających samoistny dochód, oraz osoby, które, znajdując się w stosunku służbowym do posiadaczy mieszkań, u nich zamieszkują, jak np. guwernantki, bony, sekretarze osobistei, subjekci, służba domowa (kucharki, lokaje) i t. p., wreszcie sublokatorów, odnajmujących pokoje lub części mieszkania.

Do wykazów winny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 1 listopada 1920 r., lecz pozostawiły pomieszczenia do dalszego swego użytku.

Do liczby zamieszkałych nie należą osoby przypadkowo w tym terminie przebywające, a mające miejsce zamieszkania w innych miejscowościach, oraz osoby odnajmujące pomieszczenia nie w celu zamieszkania, lecz dla spełniania czynności służbowych lub zawodowych (np. pomieszczenia wynajęte przez lekarzy, adwokatów, agentów handlowych i t. p. dla przyjęć chorych, klientów, interesantów).

§ 8.

Utrzymujący hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, gospody, domy zajezdne, oraz inne zakłady, przeznaczone do wynajęcia pomieszczeń na zamieszkanie, jak zakłady lecznicze, sanatorja i t. p., wciągają do wykazów tylko te zamieszkałe w ich zakładach osoby, które, odnajmując pomieszczenia na miesiąc lub chociażby na doby, zamieszkują dłużej, jak dwa miesiące. Wymienione osoby włącza się do wykazów również i w tym wypadku, gdy były nieobecne w dniu 1 listopada 1920 r., lecz odnajęte pomieszczenia zatrzymały nadal dla siebie.

§ 9.

W terminie wyznaczonym przez właściwą władzę skarbową, posiadacze mieszkań składają wykazy, wymienione w § 6, właścicielom domów, dzierżawcom lub ich zastępcom, od których otrzymują potwierdzenie odbioru.

§ 10.

W tych samych miejscowościach i w tym samym terminie, które w myśl § 5 wyznaczy właściwa władza skarbowa, zarówno zajmujące (lokatorzy), jak i odnajmujące (sublokatorzy) mieszkania głowy rodziny, obowiązane do opłaty podatku dochodowego, winny złożyć właścicielom domów, dzierżawcom lub ich zastępcom, albo właściwej władzy skarbowej, za potwierdzeniem odbioru na formularzu według wzoru Nr. 2, wykaz wszystkich będących w dniu 1 listopada 1920 r. na ich utrzymaniu członków rodziny, bez względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tych członków.

Wykazy te można przesłać do władzy skarbowej również pocztą.

§ 11.

Właściciele domów, w których znajduje się kilka, albo i więcej mieszkań, układają otrzymane wykazy na formularzach według wzorów Nr. 1 i 2 albo w porządku kolejnym według numerów mieszkań, o ile mieszkania w ich domach są ponumerowane, albo w porządku alfabetycznym, według nazwisk osób obowiązanych do złożenia wykazów, o ile mieszkania nie posiadają numerów, a to co do każdej posiadłości domowej oddzielnie.

Do ułożonych w ten sposób wykazów właściciele domów—względnie ich zastępcy, lub dzierżawcy, o ile zajmują pomieszczenia we własnym domu, dołączają wykaz zamieszkałych w ich mieszkaniu osób, (wzór Nr. 1), a o ile zarazem stanowią głowy rodziny, dołączają również i wykaz będących na ich utrzymaniu członków rodziny (wzór Nr. 2), poczem, w terminie przez władzę wyznaczonym, składają wykazy, za potwierdzeniem odbioru (wzór Nr. 8), do właściwego Urzędu skarbowego.

Właściciele domów (dzierżawcy lub zastępcy), mogą przysyłać wykazy do Urzędu skarbowego również za pośrednictwem poczty.

§ 12.

Równocześnie z wykazami, złożonymi przez lokatorów, oraz przez głowy rodziny, właściciele domów lub posiadłości budynkowych (dzierżawcy lub zastępcy) są obowiązani dostarczyć właściwej władzy skarbowej, na formularzu według wzoru Nr. 3, imienne listy osób, które w dniu 1 listopada 1920 r. zajmowały w ich posiadłościach budynkowych mieszkania lub pomieszczenia, przeznaczone dla zakładów handlowych lub przemysłowych np. na sklepy, fabryki, warsztaty, składy, spichlerze, stajnie, garaże i t. p., z oznaczeniem rocznej wysokości umówionej ceny najmu za wynajęte mieszkania lub pomieszczenia, względnie wartości czynszowej mieszkania lub pomieszczenia, oddanego do bezpłatnego użytku albo zajętego przez samego właściciela domu albo posiadłości budynkowej.

Z otrzymania tych wykazów, władze skarbowe wydają pokwitowania według wzoru Nr. 8.

§ 13.

Wszystkie władze i urzędy państwowe, związki komunalne, instytucje publiczne i prywatne, wszelkiego rodzaju towarzystwa, stowarzyszenia i spółki, właściciele lub dzierżawcy zakładów handlowych

i przemysłowych i innych przedsiębiorstw, przynoszących dochód, jak również właściciele lub dzierżawcy nieruchomości, — wogóle wszyscy służbodawcy — są obowiązani, w terminie wyznaczonym w publicznym obwieszczeniu władzy skarbowej (§ 5), złożyć właściwym Urzędowi skarbowym wykazy tych osób, które w ciągu minionego 1919 roku otrzymały od nich uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub naturze, w wysokości, przekraczającej 2.500 mk., i w dniu 1 stycznia 1920 r. miały miejsce zamieszkania na obszarze b. dzielnicy ros.

Nadto w tym samym terminie winny być złożone wykazy osób, zamieszkałych w dniu 1 stycznia 1920 r. poza obszarem Rzeczypospolitej, o ile te osoby w ciągu 1919 roku pobrały tantjemy, lub z funduszków Państwa, związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszków publicznych otrzymały płace albo emerytury.

Wykazy osób, które otrzymały uposażenie albo wynagrodzenie za służbę państwową lub samorządową, władze, urzędy państwowe i związki komunalne sporządzają na formularzu według wzoru Nr. 4, wykazy zaś wszystkich innych osób winny być sporządzone na formularzu według wzoru Nr. 5.

§ 14.

Odnosnie do osób otrzymujących uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub naturze, należy dla każdej osoby sporządzić oddzielny wykaz według stanu w dniu 1 stycznia 1920 r.

Uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia podaje się w tej kwocie, jaka przypadła do wypłaty w ciągu ubiegłego 1919 r. Oprócz wynagrodzenia w pieniądzu, w wykazach uwidacznia się również i wszelkie korzyści, otrzymane w naturze, np. w formie bezpłatnego mieszkania, opału, oświetlenia, produktów (ordynarja) i t. p., wyrażając je w wartościach pieniężnych według przeciętnych cen miejscowych.

Wreszcie wykaz winien obejmować wszystkie ustawowo dopuszczalne potrącenia.

§ 15.

Wykazy osób, otrzymujących uposażenie służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia, winny być dostarczane temu Urzędowi skarbowemu, w okręgu którego te osoby w dniu 1 stycznia 1920 roku miały miejsce zamieszkania, albo, w braku tegoż, miejsce pobytu.

Wykazy osób, wymienionych w części 2, § 13 niniejszej instrukcji, należy składać do tego Urzędu skarbowego, w okręgu którego znajdują się władze, urzędy, instytucje i towarzystwa, albo zamieszkują osoby, dokonywujące wypłaty.

§ 16.

Po otrzymaniu wykazów, wymienionych w §§ 6, 10 i 12 niniejszej instrukcji, Urzędy skarbowe porównują wykazy, dostarczone przez posiadaczy mieszkań, z wykazami składanymi przez właścicieli domów, a wykazy, złożone przez głowy rodziny, z wykazami, dostarczonymi przez posiadaczy mieszkań i sprawdzają, czy wszyscy posiadacze mieszkań i głó-

wy rodziny dopełnili obowiązku złożonego na nich art. art. 45 i 46 ustawy.

§ 17.

Urzędy skarbowe, posilkując się posiadaniem materiałow z dziedziny innych podatków, sprawdzają również, czy wykazy, dostarczone na formularzu według wzoru Nr. 3, obejmują wszystkie domy w odnośnych miejscowościach i czy wszystkie wykazy, wymagane art. 48 ustawy, złożone zostały przez osoby fizyczne i prawne, wymienione w § 13.

§ 18.

Osobom, które nie złożyły wymaganych na mocy art. art. 46—48 ustawy wykazów albo w złożonych wykazach nie umieściły dostatecznych danych, Naczelnik Urzędu skarbowego posyła ponaglenie w celu złożenia (wzór Nr. 9) lub uzupełnienia wykazów (wzór Nr. 10).

§ 19.

O osobach, mających samoistny dochód i zamieszkujących poza miejscowościami, określonymi przez Izbę skarbową w myśl §§ 1, 2 i 5, jak również o osobach, które, zamieszkując poza obszarem okręgu Urzędu skarbowego, mają w tym okręgu źródła dochodu, Naczelnik Urzędu skarbowego czerpie niezbędne wiadomości: z danych urzędów ziemskich, urzędów ubezpieczeniowych i urzędów gminnych, z danych samorządów powiatowych miejskich i gminnych, z materiałów, dotyczących rozkładu podatku gruntowego we wsiach, z materiałów, dotyczących podatku majątkowego, przemysłowego, od zysków wojennych, od spadków i darowizn z nieruchomości miejskich i innych. Przy korzystaniu z powyższych danych i materiałów należy robić wyciągi nie tylko co do jakości i ilości samych źródeł dochodowych, lecz również, w miarę możliwości, i co do wysokości osiągniętych w 1919 r. dochodów, co do ciężarów podatkowych, powinności, świadczeń i t. p.

Co się tyczy wiadomości o osobach, które mieszkały poza obszarem Rzeczypospolitej, a od 1 stycznia 1920 roku obrały sobie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej miejsce zamieszkania, albo przybyły do tejże dzielnicy dla zarobku i osiągają dochody, podlegające podatkowi dochodowemu. Naczelnik Urzędu skarbowego, odnośnie do powierzonego mu okręgu, zasięga danych u władz i urzędów, prowadzących rejestrację tej kategorii osób..

Prace przygotowawcze w tym kierunku Naczelnicy Urzędów skarbowych mają podjąć bezzwłocznie po ogłoszeniu niniejszej instrukcji.

§ 20.

Na podstawie materiałów i wiadomości, otrzymanych i zebranych zgodnie z §§ 6, 10, 12, 13 i 19 Naczelnik Urzędu skarbowego sporządza na osobnych kartkach (wzór Nr. 11), listę imienną domniemanych płatników podatku dochodowego za rok podatkowy 1920.

Na każdej kartce Naczelnik Urzędu umieszcza posiadane dane, dotyczące dochodu i majątku płatnika.

Lista ta ma zawierać cztery grupy osób, a mianowicie: a) zamieszkujących lub przebywających

w dniu 1 listopada 1920 r. w okręgu Urzędu skarbowego; b) zamieszkujących poza obszarem Urzędu skarbowego, a w tym okręgu posiadających źródła dochodu, wymienione w art. 3 ustawy; c) zamieszkujących poza obszarem Rzeczypospolitej, a w okręgu Urzędu skarbowego posiadających dochody, płynące ze źródeł wymienionych w art. 1, ustęp 2; d) podlegających opodatkowaniu w ciągu roku podatkowego na zasadzie części drugiej art. 75 ustawy.

Potrącenie podatku dochodowego przez służbodawcę.

§ 21.

Z początkiem następnego miesiąca po ogłoszeniu odnośnego rozporządzenia, aż do otrzymania od władzy skarbowej pierwszego uwiadomienia o wymiarze podatku dochodowego, wymienione w art. 48 ustawy, oraz fizyczne i prawne, wypłacające swoim pracownikom, zamieszkałym na obszarze b. dzielnicy ros., stałe, z góry ustanowione lub przynajmniej na miesiąc umówione uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub naturze, które wynikają ze stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy, łącznie ze wszystkimi dodatkami, oraz tantjemy (art. 18), są obowiązane obliczać i potrącać z tych wynagrodzeń odpowiednią kwotę podatku dochodowego, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania całorocznego podatku.

Te instytucje lub przedsiębiorstwa (art. 48), które wypłacają swoim pracownikom, zamieszkałym poza obszarem Kzeczypospolitej, tantjemy art. 18), albo z funduszy Państwa, związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszy publicznych płace lub emerytury, są również obowiązane potrącać podatek, przypadający od tych wynagrodzeń, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania całorocznego podatku.

Jeżeliby wynagrodzenie nie było umówione przynajmniej na miesiąc, lecz stosunek służbowy lub najmu pracy trwa już cały miesiąc, wówczas należy potrącić podatek również od wynagrodzeń, wypłacanych dziennie, tygodniowo lub w innych odstępach czasu, mniejszych od miesiąca.

Potrącona kwota ma wynosić taką część podatku, za jaką część roku należy się wypłacone wynagrodzenie. Wysokość podatku, na poczet którego winno być dokonane potrącenie, określa się według skali art. 23 ustawy od wynagrodzenia na cały rok obliczonego, w przypuszczeniu, że wynagrodzenie to jest jedynym dochodem podatnika.

Przy obliczeniu dochodu postępuje się w ten sposób, że dochód z tantjem (art. 18), przyjmuje się w pełnej sumie, dochód zaś z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę tylko w 7/10 częściach.

Obowiązek potrącenia rozpoczyna się dopiero wówczas, gdy obliczony w powyższy sposób dochód pracownika przewyższa minimum egzystencji, ustanowione dla tej miejscowości, w której pracownik zamieszkuje. Jeżeli otrzymujący wynagrodzenie mają miejsce zamieszkania poza obszarem Rzeczypospolitej, wówczas minimum egzystencji określa się według tej miejscowości, w której znajdują się władze, urzędy, instytucje i towarzystwa, albo zamieszkują osoby, dokonywujące, względnie zarządzające wyplatę. Tego rodzaju obliczenie wysokości podatku, przypadającego od przypuszczalnego dochodu rezer-

nego danego pracownika, uskutecznia się tylko raz na rok, przed pierwszym potrąceniem na podstawie wysokości poborów w chwili obliczenia i służy do dalszych potrąceń przy wypłatach w ciągu tego samego roku podatkowego.

Po otrzymaniu od władzy skarbowej uwiadomienia o wymiarze, następuje wyrównanie podatku, dalsze zaś potrącenia uskutecznia się według wysokości podatku, wymierzonego za rok poprzedni.

W przedmiocie potrąceń podatku z uposażeń służbowych z wszelkiego rodzaju wynagrodzeń i emerytur, wypłacanych ze Skarbu Państwa wojskowym, urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym, tudzież z takichże zaopatrzeń dla pozostałych po nich członków rodziny, nastąpi oddzielne zarządzenie.

PRZYKŁADY:

Przykład 1.

Wypłaca się wynagrodzenie, co do wysokości którego ugodzono się tylko na przeciąg 4-ch tygodni.

Nie dokonywa się żadnych potrąceń, ponieważ wynagrodzenie jest z góry umówione mniej, niż na miesiąc.

Przykład 2.

Pracownikowi, zamieszkałemu w Warszawie, wypłaca się tygodniowo wynagrodzenie, wysokość którego wedle ugody, ważnej na przeciąg 8 tygodni, wynosi 200 mk.

Podlegający podatkowi przypuszczalny roczny dochód pracownika wynosi: $(200 \times 52 \cdot 7) = 7280$ mk.

Również nie dokonywa się żadnych potrąceń, ponieważ minimum egzystencji ustanowione dla Warszawy, wynosi 12000 mk.

Przykład 3.

Takie same wynagrodzenie tygodniowe, jak podano w przykładzie Nr. 2, wypłaca się pracownikowi, zamieszkałemu w miejscowości, liczącej 7000 mieszkańców, dla której ustanowione minimum egzystencji wynosi 6000 mk.

Podlegający podatkowi przypuszczalny dochód roczny, jak wyżej, w przykładzie Nr. 2, wynosi 7280 mk. Podatek według art. 23 ustawy od tego dochodu równa się 105 mk.; kwota, która winna być potrącona przy wypłacie tygodniowej wyniesie $\frac{105}{52} = 2$ mk.

Przykład 4.

Urzędnik, zamieszkały w Warszawie otrzymuje stale co miesiąc 6000 marek.

Podlegający podatkowi przypuszczalny roczny dochód takiego urzędnika wynosi: $(6000 \times 12) \cdot 7 = 50400$. Podatek od tego dochodu wedle art. 23 ust. równa się 4455 marek. Potrącić zatem należy przy każdej miesięcznej wypłacie $(4455 : 12) = 371$ mk.

§ 22.

Oprócz potrąceń, określonych w § 21, przedsiębiorstwa względnie instytucje, wypłacające wynagrodzenia procentowe (tantjem) w wysokości ponad 10.000 marek (art. 18 i 24 ustawy) osobom, należącym do składu zarządu, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych, lecz nie pełniącym stałych funkcji w bezpośrednim zarządzie tych przedsiębiorstw lub instytucji, są obowiązane potrącać specjalny podatek od tego rodzaju tantjem.

Wysokość specjalnego podatku od dochodu z wynagrodzeń procentowych (tantjem), oblicza się

według art. 23 ustawy i wynosi 50% podatku, jaki według tego artykułu przypada od dochodu osób fizycznych.

Specjalny podatek od tantjem należy potrącać przy wypłacie każdej tantjemi, przyznanej w sumie ponad 10.000 mk., osobom, wymienionym w pierwszej części niniejszego paragrafu.

PRZYKŁADY:

Przykład 1.

Zarządzający magazynem otrzymuje miesięcznie 6000 mk. stałego wynagrodzenia i 1% od każdodniowego obrotu, przyczem w ciągu miesiąca obrót wyniósł 300.000 mk. zatem wynagrodzenie procentowe stanowiło 3000 mk.

Podlegający podatkowi przypuszczalny dochód roczny zarządzającego wynosi: $(9000 \times 12) \cdot 7 = 75600$ mk.

Podatek dochodowy według art. 23—7840 mk.; do potrącenia $7840 : 12 = 653$ mk. Procentowe wynagrodzenie podlega specjalnemu podatkowi od tantjem.

Przykład 2.

Członkowi komitetu rewizyjnego przedsiębiorstwa przyznano tantjem w wysokości 24000 mk., które wypłaca się w dwóch jednakowych ratach. Członek ten żadnych w przedsiębiorstwie stałych wynagrodzeń nie pobiera.

Przypuszczalny roczny dochód członka komitetu wynosi: 24000 mk.; potrącić należy:

a) na poczet podatku dochodowego. $1128 : 2 = 564$ mk.
b) na poczet specjalnego podatku od tantjem $564 : 2 = 282$ mk.

§ 23.

Potrącenia, przepisane w §§ 21 i 22 winny być uskuteczniane w tych samych terminach i w tych samych ratach, w jakich następuje wy: lata wynagrodzeń stałych i procentowych (tantjem). Kwoty, potrącone w ciągu miesiąca, należy, najpóźniej siódmego dnia po upływie tego miesiąca, wpłacić do właściwej kasy państwowej.

Kwoty, potrącone na poczet specjalnego podatku od tantjem, winny być wpłacone na zasadzie piśmiennej deklaracji, sporządzonej na formularzu według wzoru Nr. 12. i do takiej deklaracji winien być dołączony wykaz, sporządzony według wzoru Nr. 13.

§ 24.

Osoby fizyczne i prawne, obowiązane w myśl §§ 21 i 22 do potrącania podatku, ponoszą odpowiedzialność za prawidłowe uskutecznienie potrąceń, jakoteż za uiszczenie potrąconych kwot we właściwym terminie. W razie zwłoki w uiszczeniu potrąconych kwot ściga się odsetki od tych osób za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie. Miesiąc zaczęty liczy się za cały.

§ 25.

Na wykazie, wymienionym w § 23 (wzór Nr. 13), kasa państwowa notuje sumę wpływu, datę i Nr. Dziennika głównego, poczem wykaz przesyła niezwłocznie do właściwego urzędu skarbowego.

§ 26.

Właściwe władze skarbowe winny mieć nadzór nad prawidłowym i ścisłym przestrzeganiem przepisów § 21, 22 i 23.

Postanowienia karne.

§ 27.

Kto nie złoży w terminie wiadomości przepisanych §§ 6, 10, 12 i 13 ulegnie grzywnie w wysokości od 10 mk. do 1000 mk.

§ 28.

Kto, po otrzymaniu od władzy skarbowej ponaglenia, nie dostarczy danych, wymaganych w myśl §§ 6, 10, 12 i 13 ulegnie grzywnie od 30 mk. do 3000 mk. W razie nieuczynienia zadość dalszym przynagleniom, mogą być nakładane grzywny do wysokości 30.000 mk., które mogą być powtarzane.

§ 29.

Kto świadomie, w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej, złoży nieprawdziwe zeznania lub wyjaśnienia, które przyczynić się mogą do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej i o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej — ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy nie wymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie podatku, albo w drodze sądowej, karze pozbawienia wolności do 1 roku (art. 102, część 6).

Za wyjaśnienia w niniejszym paragrafie przytoczone, należy uważać również wykazy według wzoru Nr. 4 i 5.

§ 30.

Za grzywny odpowiada mosodawca solidarnie z pełnomocnikiem.

§ 31.

Publiczne władze i urzędy, winne przekroczenia niniejszej instrukcji odpowiadają według ogólnie obowiązujących przepisów organizacyjnych, względnie służbowych.

§ 32.

Winni przekroczeń niniejszej instrukcji podlegają karze za każde z tych przekroczeń z osobna.

§ 33.

Instrukcja niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

Wzory do powyższej Instrukcji na str. 857—864.

W Z Ó R 1.
(do § 6).

W Z Ó R 2.
(do § 10).

Potwierdzenie odbioru.

Zajmujący mieszkanie Nr.
w domu przy ul. Nr.
(nazwisko i imię)
Złożył wykaz zamieszkałych u niego
osób dnia 1920 r.
podpis właściciela domu lub jego
zastępcy

Potwierdzenie odbioru.

Wykaz osób, będących na utrzy-
maniu zamieszkałego w lokalu Nr.
(imię, nazwisko głowy rodziny)
.....
otrzymałem dnia 192... r.
podpis właściciela domu
lub jego zastępcy

W Y K A Z

osób, mających **samoistny** dochód i zamieszkałych w dniu
1 listopada 1920 r. w (nazwa miejscowości)
przy ulicy w domu Nr. należącym do
(nazwisko właściciela domu)
w mieszkaniu Nr. ... które zajmuje (imię i nazwisko posia-
dacza mieszkania)

Nazwisko	Imię	Zajęcie, zawód, adres służbo- dawcy	Określenie głównych źró- deł dochodu: (czy z nie- ruchomości, czy z handlu lub przemysłu, czy z za- jęcia zawodowego, czy z uposażenia służbowego)

Wykaz winien być podpisany przez lokatora albo
przez osobę go zastępującą.
Jeżeli jeden arkusz nie wystarczy do wykazania
wszystkich osób, które winny być podane (np. przy spor-
ządzaniu wykazu osób, zamieszkałych w hotelach pokojach
umeblowanych i t. p.) należy użyć arkusza dodatkowego.
Wykaz w przepisany terminie należy dostarczyć
za potwierdzeniem odbioru właścicielowi domu lub jego
zastępcy.
Kto nie złoży wykazu w przepisany terminie, ulegnie
grzywnie do 1000 marek.

W Y K A Z

członków rodziny, będących w dniu 1 listopada 1920 r. na
utrzymaniu głowy rodziny (nazwisko i imię)
zamieszkałej w (nazwa miejscowości)
przy ulicy w domu Nr.
w mieszkaniu Nr.

Nazwisko	Imię	Wiek (lat)	Miejsce zamieszkania w dniu 1 listopada 1920 r.

Wykaz winien być podpisany przez głowę rodziny,
albo przez osobę, która ją zastępuje.
Wykaz należy w przepisany terminie złożyć za
potwierdzeniem odbioru właścicielowi domu lub jego za-
stępcy albo bezpośrednio właściwej władzy skarbowej.
Kto w przepisany terminie nie złoży wykazu, ulegnie
grzywnie do 1000 marek.

I M I E N N A L I S T A

W Z Ó R 3.
(do § 12)

osób, zajmujących mieszkania lub pomieszczenia w dniu 1 listopada 1920 r. w (nazwa miejscowości)
przy ulicy w posiadłości budynkowej Nr.
należącej do (nazwisko i imię właściciela)

Nr. Nr. mieszkania lub pomieszczenia (w porządku kolej- nym)	Nazwisko i imię osoby albo nazwa przedsiębiorstwa lub in- stytucji zajmującej lokal.	Przeznaczenie lokalu (na mies- kanie, na sklep, warsztat, skład, na biuro i t. p.)	Wysokość rocznego ko- mornego albo wartość calorocznego użytkowa- nia

Imienna lista winna być podpisana przez właściciela domu albo przez jego zastępcę.
Jeżeli jeden arkusz nie wystarczy do zamieszczenia osób, które winny być przytoczone, należy użyć arkusza do-
datkowego.
Wykaz należy złożyć w przepisany terminie właściwej władzy skarbowej wraz z wykazami, dostarczonemi na
formularzach według wzorów Nr. Nr. 1 i 2 przez lokatorów i głowy rodziny.
Właściciele domów, w których znajduje się kilka albo więcej mieszkań, przed dostarczeniem władzy skarbowej
wykazów, otrzymanych od lokatorów i głów rodzin, winni ułożyć te wykazy (wzór Nr. 1 i 2) albo w porządku kolejnym
według numerów mieszkań, o ile mieszkania w ich domach są ponumerowane, albo w porządku alfabetycznym według
nazwisk osób, obowiązanych do złożenia wykazów, o ile mieszkania nie posiadają numerów, a to co do każdej posiadłości
budynkowej oddzielnie.
Kto nie złoży wykazów w przepisany terminie, ulegnie grzywnie do 1000 marek.

WZÓR 4.

(do § 13).

Nazwa władzy, urzędu lub instytucji

oraz dokładny adres

W Y K A Z

uposażeń służbowych, emerytur i wszelkiego rodzaju wynagrodzeń w pieniądzu i naturze, wypłaconych niżej wymienionej osobie, PO UWZGLĘDNIENIU POTRĄCEN PRZEWIDZIANYCH USTAWĄ O PAŃST. PODATKU DOCH. I MAJĄTK.

w roku 19.....

Nazwisko i imię

Stanowisko służbowe lub zajęcie

Miejsce zamieszkania (dokładny adres)

A. W P I E N I Ą D Z A C H.

Uposażenie, wynagrodzenie, emerytura wraz ze wszystkimi dodatkami

B. W N A T U R Z E.

Wartość wynagrodzenia w naturze

Rzeczywiście w roku 19..... wypłacono razem

Stampilla władzy, urzędu lub instytucji.

Publiczne władze i urzędy, winne niezłożenia wykazu, odpowiadają według ogólnie obowiązujących przepisów organizacyjnych, względnie służbowych.

WZÓR 5.

(do § 13)

Nazwisko i imię osoby lub nazwa instytucji,

firmy i t. p. składającej wykaz oraz dokładny adres

W Y K A Z

uposażeń służbowych, emerytur i wszelkiego rodzaju wynagrodzeń w pieniądzu i naturze, wypłaconych niżej wymienionej osobie w 19..... roku.

Nazwisko i imię

Stanowisko służbowe lub zajęcie

Miejsce zamieszkania (dokładny adres)

Oznaczenie wynagrodzeń:**A. W P I E N I Ą D Z A C H.**

Uposażenie, wynagrodzenie, emerytura wraz ze wszystkimi stałymi dodatkami, jak np. dodatek drożyzniowy, miejscowy i inne, chociażby wypłata była dokonywana dziennie, tygodniowo i t. d.

Wynagrodzenie procentowe (tantjemy) (art. 18 ustawy)

Wynagrodzenie akordowe i od sztuki, prowizje, czesne, taksy egzaminacyjne (promocyjne) i inne wynagrodzenia zmienne

Wypłaty na reprezentacje, diety i t. p. wynagrodzenia

B. W N A T U R Z E.

Wartość mieszkania

Wartość opału, oświetlenia, utrzymania

Wartość innych dodatków, składających się z

Razem

(dalszy ciąg wzoru 5-go).

Oznaczenie potrąceń, ciążących na poborach:

Oplata na fundusz emerytalny
 Ustawowa albo z umowy wypływająca opłata do Kasy chorych
 Ustawowa albo z umowy wypływająca opłata za ubez. od wypadku
 Inne potrącenia, składające się z

R a z e m

M a r e k

Podpis służbowy
lub stampilla

Kto nie złoży wykazu w przepisany terminie, ulegnie grzywnie do 1000 Mk.

Kto świadomie, w celu uchylania od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej złożył nieprawdziwe zeznania lub wyjaśnienia, które przyczynić się mogą do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej — i o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej — ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy nie wymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie podatku, albo w drodze sądowej karze pozbawienia wolności do (roku) art. 102, cz. 6.

WZÓR Nr. 6
do § 5.

OBWIESZCZENIE.

zby Skarbowej
(albo Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w

Na podstawie § 1 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. poz.) podaje się do wiadomości, że w następujących miejscowościach, a mianowicie

zajmujący mieszkania, głowy rodziny, oraz właściciele (ich zastępcy, dzierżawcy lub zarządzający) domów, względnie posiadłości budynkowych, w terminie dwutygodniowym od daty niniejszego obwieszczenia, są obowiązani dostarczyć wykazy, wymagane art. art. 45, 46 i 47 ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. Ustaw z r. 1920 Nr. 82 poz. 551) oraz §§ 1, 5 i 7 powołanego rozporządzenia Min. Skarbu.

Wzywa się przeto, aby w wyżej wymienionych miejscowościach, we wskazanym terminie.

1) Każdy, kto zajmuje mieszkanie (lokator), dostarczył właścicielom domów lub ich zastępcom (dzierżawcom lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, na formularzu według wzoru Nr. 1, wykazy osób, zamieszkałych w dniu 1 listopada 1920 r. w jego mieszkaniu i mających samoistny dochód, bez względu na to, w jakiej wysokości te osoby otrzymują dochód (Art. 45 Ustawy i § 1 rozp.).

Uwaga: Zajmujący mieszkania (posiadacze mieszkań) winni umieścić w wykazach tylko osoby zamieszkałe w ich mieszkaniach w dniu 1 listopada 1920 r.

Wykazy winny zatem obejmować posiadaczy mieszkań, członków i ich rodzin, mających samoistny dochód, oraz osoby, które, znajdując się w stosunku służbowym do posiadaczy mieszkań, u nich zamieszkują, jak np. guwernantki, bony, sekretarze osobiści, subjekci, służba domowa (kucharki, lokaje) i t. p., wreszcie sublokatorów, odnajmujących pokoje lub część mieszkania.

Do wykazów winny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 1 listopada 1920 r., lecz pozostawiły pomieszczenie do dalszego swego użytku.

Do liczby zamieszkałych nie należą osoby przypadkowo w tym terminie przebywające, a mające miejsce zamieszkania w innych miejscowościach oraz osoby odnajmujące pomieszczenia nie w celu zamieszkania, lecz dla spełniania czynności służbowych lub zawodowych (np. pomieszczenia wynajęte przez lekarzy, adwokatów, agentów handlowych i t. p. dla przyjęć chorych, klientów interesantów).

Utrzymujący hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, gospody, domy zajezdne oraz inne zakłady, przeznaczone do wynajęcia pomieszczeń na zamieszkanie, jak zakłady lecznicze, senatorja i t. p., winni wciągnąć do wykazów tylko te zamieszkałe w ich zakładach osoby, które, odnajmując pomieszczenia na miesiące lub chociażby na doby, zamieszkują dłużej, jak dwa miesiące. Wymienione osoby należy włączyć do wykazów i w tym wypadku, gdy były nieobecne w dniu 1 listopada 1920 r., lecz odnajęte pomieszczenia zatrzymały nadal dla siebie.

2) Każdy, kto stanowi głowę rodziny, zarówno zajmujący (lokatorzy), jak i odnajmujący (sublokatorzy) mieszkania, obowiązany do opłaty podatku dochodowego, złożył właścicielom domów (dzierżawcom lub zastępcom) albo właściwej władzy skarbowej, za potwierdzeniem odbioru, na formularzu według wzoru Nr. 2, wykaz wszystkich będących w dniu 1 listopada 1919 r. na jego utrzymaniu członków rodziny, bez względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tych członków. Wykazy te można przesyłać do władzy skarbowej również pocztą (art. 46 ust. i § 5 rozp.).

3) Każdy właściciel domu względnie posiadłości budynkowej (dzierżawca lub zastępca) równocześnie z wykazami, złożonymi przez lokatorów oraz przez głowy rodziny, dostarczył właściwej władzy skarbowej na formularzu według wzoru Nr. 3, imienne listy osób, które w dniu 1 listopada 1919 r. zajmowały w ich posiadłościach budynkowych mieszkania lub pomieszczenia przeznaczone dla zakładów handlowych lub przemysłowych np. na sklepy, fabryki, warsztaty, składy, spichlerze, stajnie, garaże i t. p. z oznaczeniem wysokości umówionej ceny najmu za wynajęte mieszkania lub pomieszczenia, względnie wartości czynszowej mieszkania lub pomieszczenia, oddanego do bezpłatnego użytku albo zajętego przez samego właściciela domu, albo posiadłości budynkowych (art. 47 i § 7 rozp.).

Do powyższych wykazów właściciele domów, względnie ich zastępcy lub dzierżawcy, o ile zajmują pomieszczenia we własnym domu, dołączają wykazy zamieszkałych w ich mieszkaniu osób, a o ile zarazem stanowią głowy rodziny — dołączają również i wykaz będących na ich utrzymaniu członków rodziny.

Formularze wzorów Nr. 1, 2 i 3 zostały rozesłane właścicielom domów. Lokatorzy i głowy rodzin mogą otrzymać potrzebne formularze wzoru Nr. 1 i Nr. 2 od właścicieli domów.

Osoby, którym blankietów formularzy nie doręczono, winny zgłosić się po odbiór takowych do właściwego Urzędu skarbowego, Izby skarbowej, Kasy skarbowej i do

osoby, winne nie złożenia w wyżej oznaczonym terminie wykazów albo przedstawienia w złożonych wykazach niezupełnych danych, ulegną grzywnie do 1000 Mk.

Izba Skarbowa w
(albo Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w

O B W I E S Z C Z E N I E .

Izby skarbowej w
(albo Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w).

Na zasadzie § 1 Rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. poz. 1920 r.) podaje się do wiadomości wszystkich władz i urzędów państwowych, związków komunalnych, instytucji publicznych i prywatnych, wszelkiego rodzaju towarzystw, stowarzyszeń i spółek, właścicieli i dzierżawców zakładów handlowych i innych przedsiębiorstw, przynoszących dochód, jak również właścicieli i dzierżawców nieruchomości oraz wogóle wszystkich służbodawców, wypłacających uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze, że w terminie dwutygodniowym od daty niniejszego obwieszczenia winny być złożone do właściwej władzy skarbowej wykazy, wymagane art. 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 82, poz. 550 r. 1920).

Składać należy wykazy tylko tych osób, którym w ciągu minionego 1919 roku wypłacono uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze w wysokości, przekraczającej 2500 marek, jeżeli te osoby w dniu 1 stycznia 1920 r. miały miejsce zamieszkania na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Nadto w tym samym terminie winny być złożone wykazy osób, zamieszkałych w dniu 1 stycznia 1920 r. poza obszarem Rzeczypospolitej, o ile te osoby w ciągu 1919 roku pobrały fantjemy (art. 18) lub z funduszy Państwa, związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszy publicznych otrzymały płace albo emerytury.

Wykazy osób, które otrzymały uposażenie albo wynagrodzenie za służbę państwową lub samorządową, władze, urzędy państwowe i związki komunalne sporządzają na formularzu według wzoru Nr. 4, wykazy zaś wszystkich innych osób winny być sporządzone na formularzu według wzoru Nr. 5.

Izba skarbowa w
(albo Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w).

Wykazy osób otrzymujących uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia winny być dostrzczone temu urzędowi skarbowemu, w okręgu którego te osoby w dniu 1 stycznia 1920 r. miały miejsce zamieszkania albo, w braku tegoż, miejsce pobytu.

Wykazy osób, mających miejsce zamieszkania lub pobytu poza obszarem Rzeczypospolitej, należy składać do tego Urzędu skarbowego, w okręgu którego znajdują się władze, urzędy, instytucje i towarzystwa albo zamieszkują osoby dokonywujące wypłaty.

Formularze wzorów (Nr.Nr. 4 i 5) zostały rozesłane instytucjom i osobom, dokonywującym większej ilości wypłat. Służbodawcom i instytucjom, którym formularzy nie dostarczono, potrzebne blankiety będą wydawane w Urzędzie skarbowym, Izbie skarbowej, Kasie skarbowej

Kto w wyżej oznaczonym terminie nie złoży wykazów, wymaganych na podstawie art. 48 powołanej ustawy, ulegnie grzywnie w wysokości do 1000 mk.

Kto świadomie, w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej, złoży nieprawdziwe zeznania lub wyjaśnienia, które przyczynić się mogą do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej—i o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej—uleganie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy nie wymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie podatku, albo w drodze sądowej karze pozbawienia wolności do 1 roku (art. 102, część 6).

Publiczne władze i urzędy, winne przekroczenia art. 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym i niezastosowania się do wyżej wskazanego terminu, odpowiadają według ogólnych przepisów organizacyjnych względnie służbowych.

(Strona pierwsza).

WZÓR Nr. 8.
(do §§ 6, 10, 12 i 13)

K S I Ę G A

potwierzeń odbioru wykazów, złożonych w myśl art. 45-48 ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym do

na rok 19.....

(Strona druga).

Nr. kolejny	Data odbioru wykazów (miesiąc, dzień)	Nazwisko osoby, składającej wykazy (właściciela domu, lokatora, głowy rodziny, służbodawcy — nazwa firmy lub instytucji) oraz adres (miejscowość, ulica, Nr. domu)	Ilość złożonych wykazów według wzorów Nr. Nr.					Potwierdzenie odbioru
			1	2	3	4	5	
1								Potwierdzenie odbioru Nr. dnia 192... r. do złożono wykazy do państw. podat. dochód według wzorów Nr. 1 (.....) Nr. 2 (.....) Nr. 3 (.....) Nr. 4 (.....) Nr. 5 (.....) podpis odbiorcy.
2								Potwierdzenie odbioru Nr. dnia 192... r. do złożono wykazy do państw. podat. dochod. według wzorów Nr. 1 (.....) Nr. 2 (.....) Nr. 3 (.....) Nr. 4 (.....) Nr. 5 (.....) podpis odbiorcy.
3								Potwierdzenie odbioru Nr. dnia 192... r. do złożono wykazy do państw. podat. dochod. według wzorów Nr. 1 (.....) Nr. 2 (.....) Nr. 3 (.....) Nr. 4 (.....) Nr. 5 (.....) podpis odbiorcy.
4								Potwierdzenie odbioru Nr. dnia 192... r. do złożono wykazy do państw. podat. dochod według wzorów. Nr. 1 (.....) Nr. 2 (.....) Nr. 3 (.....) Nr. 4 (.....) Nr. 5 (.....) podpis odbiorcy.
5								Potwierdzenie odbioru Nr. dnia 192... r. do złożono wykazy do państw. podat. dochod. według wzorów Nr. 1 (.....) Nr. 2 (.....) Nr. 3 (.....) Nr. 4 (.....) Nr. 5 (.....) podpis odbiorcy.
6								Potwierdzenie odbioru Nr. dnia 192... r. do złożono wykazy do państw. podat. dochod. według wzorów Nr. 1 (.....) Nr. 2 (.....) Nr. 3 (.....) Nr. 4 (.....) Nr. 5 (.....) podpis odbiorcy.

STAMPILLA WŁADZY SKARBOWEJ

L.....

WZÓR Nr. 9.

(do § 18).

Ponaglenie

Do

w.....

Sprawa urzędowa

Doręczający oddziela potwierdzenie odbioru i zwraca Władzy Skarbowej.

Potwierdzenie odbioru

Ponaglenie (nazwa władzy skarbowej lub stampilla)

z dnia 192...r. do złożenia formularzu według wzoru Nr. wykazu osób

otrzymałem (am) dnia 192...r.

Podpis adresata

(Strona druga).

STAMPILLA WŁADZY SKARBOWEJ

L.....

Dnia 19... r

Ponieważ Pan mimo upływu terminu, wyznaczonego na zasadzie § 1 rozp. wyk. Min. Sk. z dnia 192...r. publicznem obwieszczeniem Władzy Skarbowej w, niezłożył wymaganego art. ust. o państw. podat. majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 550) wykazu o sób

przeto wzywa się Pana do złożenia na formularzu według wzoru Nr. wspomnianego wykazu w ciągu dni po doręczeniu niniejszego ponaglenia.

W razie nieuczynienia zadość ponagleniu, ulegnie Pan grzywnie do 3000 marek.

STAMPILLA WŁADZY SKARBOWEJ

L.....

WZÓR Nr. 10.

(do § 18)

Ponaglenie

Do

w.....

Sprawa urzędowa

Doręczający oddziela potwierdzenie odbioru i zwraca Władzy Skarbowej

Potwierdzenie odbioru

Ponaglenie (nazwa władzy skarbowej lub stampilla)

z dnia 192...w przedmiocie

..... na formularzu według wzoru Nr. wykazu osób

otrzymałem (am) dnia 192...r.

Podpis adresata

(Strona druga).

STAMPILLA WŁADZY SKARBOWEJ

L.....

Dnia 19... r

Złożony przez Pana na formularzu, według wzoru Nr. wykaz

W razie nieuczynienia zadość ponagleniu, ulegnie Pan grzywnie do 3000 marek.

Rok podatkowy 192.....

LISTA DOMNIEMANYCH PŁATNIKÓW
podatku dochodowego

poz. rej.

Nazwisko i imię

Zawód lub zajęcie

Miejsce zamieszkania

ŹRÓDŁA DOCHODU:

1. Nieruchomość gruntowa.

2. Budynki.

3. a) Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe.

b) Zajęcie zawodowe i wszelkie inne zatrudnienia o celach zarobkowych.

4. Wynagrodzenia procentowe (tantjemy)

5. Kapitały pieniężne i prawa majątkowe.

6. Uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę.

U W A G I:

WZÓR
(do § 23)

DEKLARACJA.

Na zasadzie art. 90 Ust. o podatku dochodowym i podatku mająt. (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. Nr. 82 poz. 550) służbodawca (nazwisko i imię albo nazwa przedsiębiorstwa lub instytucji oraz dokładny adres)

uprasza Państwową Kasę

o przyjęcie na poczet specjalnego podatku od tantjem (art. 24 powołanej ustawy).

Mk. f.

wyrażnie

potrąconych przy wypłacie wynagrodzenia procentowego (tantjem)

w miesiącu 192..... r.

Przy niniejszem wymagany wykaz załączam.

Podpis

WZÓR Nr. 15
(do § 23).

W Y K A Z

kwot potrąconych na poczet specjalnego podatku od tantjem (nazwa przedsiębiorstwa lub instytucji oraz dokładny

adres

przy wypłacie wynagrodzenia procentowego (tantjem)

w miesiącu 192 r.

Nr. po- rządkowy	Nazwisko i imię oraz stanowisko osoby otrzy- mującej wynagrodzenie procentowe (tantjemę)	Miejsce mieszkania	Wysokość tantjemę przyznanej w roku	W miesiącu sprawozdawczym	
			Marek	Wypłacono wyna- grodzienia pro- centowego Marek	Potrącono na po- czet specjalnego podatku od tantjem Marek

Wykaz winien być podpisany przez przedstawiciela lub
pełnomocnika instytucji względnie przedsiębiorstwa.